

Rättsfallssamlingen

Mål C-570/13

**Karoline Gruber
mot**

Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten m.fl.

(begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof)

”Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2011/92/EU — Miljökonsekvensbedömning av vissa offentliga och privata projekt — Uppförande av ett köpcentrum — Bindande verkan av ett myndighetsbeslut om att inte genomföra någon miljökonsekvensbedömning — Utan allmänhetens deltagande”

Sammanfattning – Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 april 2015

Miljö — Miljökonsekvensbedömning av vissa projekt — Direktiv 2011/92 — Medlemmar av den berörda allmänheten har rätt att överklaga — Enligt nationell lagstiftning omfattas grannar som ingår i den berörda allmänheten inte av denna rätt — Otillåtet

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92, artiklarna 1.2 och 11.1)

Artikel 11 i direktiv 2011/92 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ska tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell lagstiftning enligt vilken ett förvaltningsbeslut om att en miljökonsekvensbedömning inte är nödvändig för ett visst projekt har bindande rättsverkningar mot grannar, som saknar behörighet att överklaga nämnda förvaltningsbeslut. Detta under förutsättning att dessa grannar, som ingår i ”den berörda allmänheten”, i den mening som avses i artikel 1.2 i nämnda direktiv, uppfyller den nationella lagstiftningens krav vad avser ”ett tillräckligt intresse” eller att en ”rättighet kränks”. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra om detta villkor är uppfyllt i det mål som är anhängigt vid den. Om så är fallet ska den nationella domstolen konstatera att ett förvaltningsbeslut om att inte göra en sådan bedömning saknar bindande rättsverkningar gentemot nämnda grannar.

Medlemsstaterna förfogar över ett betydande utrymme för eget skön i sin bedömning av vad som utgör ett ”tillräckligt intresse” eller att en ”rättighet kränks” men detta utrymme för eget skön begränsas av vad som följer av målet att ge den berörda allmänheten en omfattande tillgång till rättslig prövning. Detta innebär att även om den nationella lagstiftaren bland annat får föreskriva att enskilda, i ett mål vid domstol om överklagande av ett beslut, en handling eller en underlåtenhet som avses i artikel 11 i direktiv 2011/92, endast får åberopa kränkning av rättigheter som är subjektiva och offentliga, det vill säga individuella rättigheter som enligt nationell rätt kan kvalificeras som en subjektiv och offentlig rättighet, ska bestämmelserna i denna artikel angående talerätten för enskilda inom den berörda allmänheten som berörs av beslut, handlingar eller underlåtenheter som omfattas av direktivets tillämpningsområde inte tolkas restriktivt.

En nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att bara den som ansöker om tillstånd till ett projekt, de samarbetande myndigheterna, miljöombudsmannen samt den berörda kommunen kan överklaga ett fastställelsebeslut avseende huruvida en miljökonsekvensbedömning är nödvändig, vilket innebär att en stor grupp av enskilda saknar denna möjlighet, däribland grannar som eventuellt uppfyller villkoren i artikel 11.1 i direktiv 2011/92, är oförenlig med direktiv 2011/92.

(se punkterna 38-40, 42, 43 och 51 samt domslutet)